

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cebanu Veaceslav în numele inculpatei Bister Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Bister Svetlana Ivan, născută la 01.12.1963,
domiciliată în mun. Bălți, str. Corolenco, 11.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 02.10.2014 - 19.06.2015;

instanța de apel: 28.07.2015 - 02.12.2015;

instanța de recurs: 13.07.2016 - 23.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei mun. Bălți din 19 iunie 2015, Bister Sv. a fost condamnată în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, la pedeapsă sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 27.07.2014, în jurul orei 21⁰⁰, Bister Sv. aflându-se la domiciliul său amplasat pe str. Corolenco, 11, mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică, pe motiv că anterior, în aceeași zi, a fost maltrată de către concubinul său Pădure A., s-a apropiat de el și i-a aplicat cu un ciocan din metal o lovitură în regiunea capului, cauzându-i astfel, *vătămări corporale medii* a integrității corporale.

2.1. În motivarea soluției adoptate instanța de fond a indicat, că organul de urmărire penală incorect a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 27,145 alin. (2) lit. e) Cod penal - *tentativă de omor intenționat al unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei* și eronat în cazul de față a interpretat prevederile art. 27 Cod penal. Instanța a constatat lipsa *intenției* din partea inculpatei de a realiza infracțiunea de omor. Instanța a reținut în acțiunile și comportamentul părții vătămate de până și nemijlocit în timpul acțiunilor comise de către Bister Sv., care, de altfel, în opinia instanței, se exprimau prin violență psihică și fizică asupra inculpatei în cauză și pentru care partea vătămată a fost sancționată atât contravențional, cât și penal. În argumentarea poziției instanța a indicat, că pe

caz nu a fost probată prezența *intenției* inculpatei de a o omorî pe partea vătămată, totodată fiind reținute și acțiunile inculpatei imediat după producerea loviturii, ultima personal a chemat ambulanța pentru acordarea ajutorului medical.

Prin urmare, instanța de fond a constatat în acțiunile inculpatei calificativele violenței în familie și respectiv încadrându-le în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal - *violență în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat vătămare medie a integrității corporale sau sănătății.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bister Sv. să fie condamnată în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea cerințelor formulate, procurorul a indicat, că sentința este pasibilă casării din motiv, că contravine prevederilor legale, instanța neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatei în baza art. 201¹ alin.(2) lit. b) Cod penal, or, la caz au fost administrate probe care cu certitudine indică, că acțiunile acesteia întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Procurorul a mai indicat, că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată printr-un șir de probe, inclusiv prin raportul de expertiză medico-legală anexat la materialele cauzei, din care rezultă că, vătămarile corporale existente pe corpul lui Pădure A. au fost cauzate prin acțiunea unui corp dur de cel puțin 3 ori, inculpata declarând că l-a lovit doar o dată, declarațiile acesteia nefiind credibile.

Totodată, partea acuzării a invocă, că declarațiile inculpatei, în care aceasta explică, că a luat primul obiect care i-a nimerit sub mână și a aplicat lovitura peste mâini care se aflau lângă cap, urmează a fi apreciate critic, deoarece vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate care a comunicat, că inculpata i-a aplicat direct o lovitură în regiunea capului cu ciocanul metalic, iar când a încercat să-i mai aplice încă una, el a blocat cu mâna sa lovitura.

Astfel, este evident faptul, că inculpata conștientiza că aplicarea loviturilor cu un ciocan metalic cu greutatea de circa 5 kg în regiunea unui organ vital poate cauza vătămări corporale care pot duce la decesul părții vătămate, a prevăzut consecințele care pot surveni, sau dacă nu le-a prevăzut, trebuia să le prevadă și a dorit survenirea lor, deoarece a încercat repetat să-i aplice părții vătămate asemenea lovituri.

Adițional, apelantul a făcut referire la declarațiile martorului Tricolici N., care a relatat, că inculpata ieșind din casă, fiind în pete de sânge, de câteva ori a repetat sintagma, că "*(...) a omorât un om*".

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bister Sv. a fost condamnată în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei.

5. Instanța de apel a constatat faptele incriminate lui Bister Sv. prin rechizitoriu și a reținut probele ce confirmă vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal și anume: *procesul-verbal de autodenunțare din 28.07.2014 (f.d. 6, vol. I); procesul-verbal de examinare a purtătorului electronic de informații de tip CD-R din 01.08.2014 (f.d. 7, vol. I); ordonanța din 01.08.2014, privind recunoașterea și anexarea a purtătorului electronic de informații de tip CD-R la cauza penală (f.d. 8, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 518 din 02.08.2014 (f.d. 25, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 283D din 23.08.2014 (f.d. 36, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 685 din 09.09.2014 (f.d. 43 - 45, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 686 din 09.09.2014 (f.d. 51-52, vol. I); actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 310a din 19.08.2014 (f.d. 58-59, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.07.2014, cu tabel fotografic (f.d. 63-65, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.07.2014 (f.d. 68-69, vol. I); ordonanța din 29.07.2014 de recunoaștere și de anexare a ciocanului de metal în calitate de corp delict la cauza penală (f.d. 70, vol. I); procesul-verbal din 01.08.2014 de examinare a obiectului (f.d. 71, vol. I); ordonanța din 01.08.2014 de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d. 72, vol. I); procesul-verbal de examinare corporală a lui Pădure A. din 29.07.2014 cu tabel fotografic (f.d. 75, vol. I); procesul-verbal de audiere suplimentară a martorului Tricolici N. din 30.07.2014 (f.d. 90-91, vol. I); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei nr. 2678 din 28.07.2014 (f.d. 98-99, vol. I); procesul-verbal de interogare a lui Pădure A. din 16.02.2015 (f.d. 183-184, vol. I); procesul-verbal de interogare a lui Tricolici N. din 13.05.2015 (f.d. 212-213, vol. I); procesul-verbal de interogare a inculpatei din 10.06.2015 (f.d. 212-229, vol. I).*

Instanța de apel apreciind probele *expuse supra* prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, a conchis că instanța de fond incorect a apreciat probele acuzării și contrar prevederilor art. 113 alin. (1) Cod penal, a reîncadrat acțiunile inculpatei Bister Sv. în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, or, particularitățile împrejurărilor scoase în evidență denotă, că în acțiunile inculpatei se regăsesc, în mod evident, elementele infracțiunii prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Astfel, instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor stipulate în art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind eronată argumentarea instanței de fond privind încadrarea acțiunilor inculpatei în baza art. 201¹ alin. (2)

lit. b) Cod penal, din motiv că la caz ar lipsi intenția de a realiza infracțiunea de omor, or, acțiunile inculpatei au fost îndreptate nu spre cauzarea de suferințe fizice și/sau psihice, ci spre lipsirea de viață a părții vătămate, prin aceste acțiuni ultima urmarea un scop concret și avea o intenție unică.

Sub acest aspect, instanța de apel, a constatat că ansamblul circumstanțelor statuate, demonstrează, cu certitudine, că inculpata a avut intenția anume de a-l lipsi de viață pe Pădure A., fapt confirmat și prin autodenunțul depus de Bister Sv. potrivit căruia ultima a indicat, că "(...) a vrut să-l omoare (...)", precum și prin declarațiile martorului Tricolici N., care în cadrul urmăririi penale, a menționat, că "(...) ieșind afară Bister Sv. a repetat de câteva ori, că l-a omorî pe Tolea (...)", dar de fapt nu și-a realizat scopul propus, din motive independente de voința sa, deoarece partea vătămată a reacționat apărându-se și întrerupând acțiunile infracționale, astfel nu s-au produs consecințele letale.

Adițional, instanța de apel de menționat și faptul, că totuși Bister Sv. a admis faptul, că posibil să fi lovit și de 2 ori cu ciocanul, invocând faptul aflării în stare de stres după cum indică inculpata, este însă combătut prin actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 310a, din 19.08.2014, prin care s-a constatat, că Bister Sv. de maladii psihice nu suferă, iar în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută, după cum reiese din materialele dosarului penal și examenul psihic prezent, ea dereglări *psihotice temporare* n-a manifestat, se afla în stare de ebrietate alcoolică simplă, care n-o lipsea de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale și să conducă cu ele, fiind recunoscută *responsabilă*.

Or, declarațiile părții vătămate date în instanța de fond, precum că a fost lovit de 2 ori, precum și ale inculpatei din autodenunț și admiterea aplicării a 2 lovituri fapt invocat în explicațiile date de Bister Sv. în instanța de apel, sunt în coroborare cu raportul de expertiză medico-legală nr. 283D din 23.08.2014, potrivit căruia, s-a constatat, că plăgile confuze au fost produse prin acțiunea de 3 ori a unui corp dur bont cu o suprafață de interacțiune limitată, posibil și cu ciocanul metalic prezentat pe planșa fotografică, în timpul și circumstanțelor indicate (f.d. 36, vol. I) și respectiv vin în contradicție cu constatarea instanței de fond care a reținut aplicarea unei singure lovituri cu ciocanul.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, nu rezistă criticii constatarea instanței de fond precum că, inculpata a lovit cu ciocanul numai o *singură dată*, deoarece se combate atât prin declarațiile inculpatei, a părții vătămate, cât și prin concluziile expertului, iar lovind o dată în regiunea capului și încercând să mai lovească încă o dată asupra aceluiași organ vital cu un ciocan de circa 5 kg este evidentă *intenția* inculpatei de a lipsi persoana de viață, fiind evident și motivul acestei fapte care se exprimă prin răzbunare pentru maltratarea anterioară.

La stabilirea și individualizarea pedepsei pentru infracțiunea comisă de către inculpată, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana

inculpatei, de circumstanțele cauzei, care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatei considerând că, corectarea și reeducarea acesteia este posibilă și rațională cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Cebanu V. în numele inculpatei, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului, avocatul invocă următoarele argumente:

- inculpata nu a avut intenția de a-l lipsi de viață pe Pădure A. și nu avea un asemenea scop, prin urmare acțiunilor acesteia i s-au dat o încadrare juridică greșită;

- în speță nu s-au produs consecințele letale, deoarece partea vătămată a reacționat apărându-se și a întrerupt acțiunile inculpatei;

- în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că inculpata timp de 2 zile a fost maltrată de concubin, fapt confirmat de vecina sa Tricolici N., care personal a chemat poliția;

- partea vătămată a declarat în instanța de judecată că nu dormea, ci se uita la televizor (fapt ce combate versiunea că se afla în stare de neputință) și a văzut din start când inculpata s-a apropiat de dânsul pentru a-l lovi;

- *tentativa la omor intenționat se săvârșește numai cu intenție directă*, adică doar atunci când acțiunile vinovatului demonstau despre aceea că el a prevăzut survenirea morții, dorea aceasta, dar sfârșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința lui.

- prin *Hotărârea Plenului CSJ nr. 4-1re-127/2005 din 19.12.2005*, s-a demonstrat, că încadrarea acțiunilor condamnatului în baza art. 27, 145 al. (1) CP este incorectă fiindcă tentativa de omor este posibilă numai cu intenție directă.

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu pot servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat

împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalând pct. 6) și 16) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Bister Sv. în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, considerând că nu s-a dovedit *intenția* acesteia în săvârșirea tentativei de omor a părții vătămate, iar acțiunile ei corect urmau a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, ca *violență în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru, care a provocat vătămări medii a integrității corporale sau sănătății*, deoarece în speță nu s-au produs careva consecințe letale.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în pct. 4. al prezentei decizii.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la

admiterea apelului declarat de procuror, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus casarea sentinței în partea recalificării acțiunilor inculpatei din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. e) în cele ale art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată soluția primei instanțe în partea respectivă, iar în continuare verificând minuțios toate probele administrate și descrise în *pct. 5 al prezentei decizii*, a ajuns la concluzia condamnării lui Bister Sv. conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

În atare circumstanțe Colegiul penal conchide că, instanța apel pronunțând o nouă hotărâre a cercetat toate probele prezentate de părți și, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, iar încadrarea juridică a acțiunilor lor este justă.

În opinia instanței de recurs, critica recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatei în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, de către instanța de apel și susținerea corectitudinii calificării acțiunilor inculpatei de către prima instanță în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, nu este relevantă în cazul dedus judecății.

Or, din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere depozițiile inculpatei Bister Sv. și a părții vătămate Pădure A., care au fost audiați suplimentar în instanța de apel, a martorului Tricolici N., cât și probelor menționate și descrise în *pct. 5. al prezentei decizii*, care au fost cercetate sub toate aspectele, verificate minuțios, dându-le o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei și concludenței și care în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, *tentativa de omor a unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei*.

În atare circumstanțe Colegiul penal, apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeieri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

De asemenea, Colegiul penal constată că, *tentativa de omor* este posibilă doar cu *intenție directă concretizată*, când acțiunile făptuitorului au demonstrat, că el prevedea survenirea morții părții vătămate, dorea aceasta, însă moartea nu a survenit în virtutea circumstanțelor independente de voința făptuitorului.

Pentru stabilirea caracterului și tendinței intenției făptuitorului, este necesar de a reieși din totalitatea tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite și de a ține cont în special, de modul și instrumentul infracțiunii, numărul,

caracterul și localizarea vătămărilor corporale (de exemplu, vătămarea organelor vitale ale omului), motivele încetării de către făptuitor a acțiunilor sale criminale, precum și de comportamentul făptuitorului și al părții vătămate înainte și după infracțiune și relațiile lor.

Având la bază raționamentele enunțate, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatei sunt prezente anume elementele constitutive a *tentativei de omor a unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei*, infracțiune prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal și nu poate fi reținută calificarea în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, așa cum se solicită în cererea de recurs.

Așadar, instanța de apel corect a evidențiat, că intenția lui Bister Sv. spre săvârșirea omorului intenționat, se deduce din orientarea vătămărilor corporale, care i-au fost cauzate părții vătămate în organele vitale, cu un ciocan care cântărea circa 5 kg, un instrument cu care poate fi cauzată moartea, precum și a fost luat în calcul numărul loviturilor aplicate, denotă cu certitudine faptul că inculpata a acționat cu intenție directă de a-l lipsi pe Pădure A. de viață.

Totodată, instanța de apel a sesizat, că intenția nu a fost realizată până la capăt din motive independente de voința făptuitoarei, deoarece acțiunile ei au fost întrerupte de însăși partea vătămată, care a reacționat și a blocat ulterioarele lovituri, apucând cu mâinile ciocanul, astfel urmările prejudiciabile dorite și urmărite de inculpată, nu s-au produs, ceea ce atestă faptul că suntem în prezența unei tentative de omor.

Argumentele recurentului, precum că partea vătămată s-ar face vinovat de inițierea conflictului și acesta timp de 2 zile ar fi maltratată-o cu cruzime pe inculpată, care aflându-se în stare de stres nu a mai putut suferi actele de violență, l-a lovit cu ciocanul, nu pot fi reținute, or, potrivit actului de expertiză psihiatrico-legală nr. 310a-2014, din 19.08.2014, s-a constatat că Bister Sv. de maladii psihice nu suferă, iar în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută, după cum reiese din materialele dosarului penal și examenul psihic prezent, ea dereglări psihotice temporare nu a manifestat, se afla în stare de ebrietate alcoolică simplă, care nu o lipsea de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, și să conducă cu ele, fiind recunoscută *responsabilă* (f.d. 58, 59, vol. I).

Tot în acest context urmează de evidențiat faptul că, prin autodenunțul depus de Bister Sv. (f.d. 6, vol. I), ultima a indicat, că a vrut să-l omoare pe Pădure A., precum și prin declarațiile martorului Tricolici N., care în cadrul urmăririi penale, a menționat, că ieșind afară Bister Sv. a repetat de câteva ori, că "*(...) l-a omorât pe Tolea*", dar de fapt nu și-a realizat scopul propus, din motive independente de voința sa, deoarece partea vătămată a reacționat apărându-se și întrerupând acțiunile infracționale, astfel nu s-au produs consecințele letale.

Așadar, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă stabilirea situației de fapt și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatei, adică constatarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de aceasta și semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Reieșind din circumstanțele constatate în cauză, instanța de recurs consideră neîntemeiată critica recurentului la aprecierea probelor dată de către instanța de apel, invocând că acestea nu dovedesc vinovăția lui Bister Sv. în comiterea infracțiunii de omor intenționat, acțiunile căreia just au fost încadrate de prima instanță în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, ca violență în familie.

La acest capitol, Colegiul menționează că conform art. 27 și 414 alin. (2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Colegiul penal atestă că, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Dezacordul recurentului cu aprecierea probele de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și invocat de recurent, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către inculpată decât cea în baza căreia aceasta a fost pusă sub învinuire.

Cu referire la incidența în prezenta speță a pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, semnalat de recurent, instanța de recurs menționează că, la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Astfel, în spețele care pun problema divergenței de jurisprudență, rolul Curții nu este acel de a constata din oficiu asupra căror cauze s-a aplicat diferit normele de drept, ci acestea trebuie să fie indicate expres în textul recursului, pentru a fi supuse verificării.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatei și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cebanu Veaceslav în numele inculpatei Bister Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Bister Svetlana Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 decembrie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti